

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ 1 ΜΑΪΟΥ 2024

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Α. από το ξαφνικό, παράξενο και φοβερό θέαμα τρόμος είχε καταλάβει τις ψυχές των στρατιωτών και ο στρατός είχε χάσει την αυτοπεποίθησή του (το ηθικό του). Τότε ο Σουλπίκιος Γάλλος μίλησε για τη φύση του ουρανού και για τη στάση και τις κινήσεις των άστρων και της σελήνης και μ' αυτό τον τρόπο έστειλε το στρατό πρόθυμο στη μάχη. Έτσι οι ελευθέριες τέχνες του Γάλλου άνοιξαν το δρόμο για τη λαμπρή εκείνη νίκη του Αιμίλιου Παύλου.

Εκεί μόλις είχε παραδώσει την ταραγμένη ψυχή στον ύπνο, όταν ξαφνικά εμφανίστηκε σ' αυτόν φρικτή μορφή. Νόμιζε ότι ερχόταν προς αυτόν (ένας) άνθρωπος πελώριου αναστήματος και βρώμικου προσώπου, όμοιος με την μορφή νεκρού. Μόλις τον κοίταξε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του. Εκείνος απάντησε ότι ήταν ο Πλούτωνας.

B1. α) miles, exercitibus, caeli, eisque, alacrium, somnus, speciei, ingenti magnitudine, cuius-quorum, nominaque.

B1. β) Quos simul aspexerunt/-ere illi, timores conceperunt/-ere nominaque eorum audire cupiverunt/-ere.

B2. α) amittet, disputavero, dant, apparebamus, veniam, aspicias, concipiunt, cupivisti, responderatis, erunt.

B2. β) invades, mittebatis, respondi, concipit, dabunt.

Γ1. α) ob monstrum= εμπρόθετος προσδιορισμός εξωτερικού αναγκαστικού αιτίου στο invaserat

de ratione= εμπρόθετος προσδιορισμός της αναφοράς στο disputavit

stellārum= γενική κτητική / υποκειμενική στο statu /motibus

alacrem= επιρρηματικό κατηγορούμενο τρόπου στο exercitum

ad se= εμπρόθετος προσδιορισμός κατεύθυνσης σε πρόσωπο στο venire

venire= ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο existimavit

magnitudinis= γενική της ιδιότητας στο hominem

effigiēi= δοτική αντικειμενική στο **similem**

Quem= αντικείμενο στο **aspexit**

se= υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο **esse** (Λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου)

Γ1. cum repente apparuit ei species horrenda: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον αντίστροφο σύνδεσμο **cum**, ακολουθείται από το επίρρημα **repente** και εκφέρεται με οριστική γιατί μας ενδιαφέρει από χρονική άποψη, χρόνου παρακειμένου, γιατί αναφέρεται στο παρελθόν. Στην κύρια πρόταση υπάρχει το επίρρημα **nix** και οριστική υπερσυντελικού. Εκφράζει το αιφνίδιο γεγονός. Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου. Η συντακτική θέση κύριας-δευτερεύουσας παρέχεται αντίστροφη. Το κύριο νόημα εκφράζεται στη δευτερεύουσα, ενώ το δευτερεύον στην κύρια. Δηλώνεται το υστερόχρονο.

Γ2. Πόπλιος Βεργίλιος Μάρων – Αινειάδα

Κόιντος Οράτιος Φλάκκος – Ύμνος της Εκατονταετίας

Οβίδιος – Μεταμορφώσεις

Τίτος Λίβιος – *Ab urbe condita*

Βιτρούβιος – Για την αρχιτεκτονική

- Γ3.**
1. *casus belli*
 2. *curriculum vitae*
 3. *persona grata*
 4. *modus vivendi*
 5. *in memoriam*

Γ4. Terror, amiserat, dederunt, facie, hominem